ANUL IV. — Nr. 1005 EDIȚIA A DOUA VINERI, 15 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA 111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA 111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

FOAMETEA IN RUSIA

Tout àl'égoût

Intrunirea de la Hotel de France

Politica nemțească

CARTEA FERICIREI

Buchetul ucigaș

București, 14 Noembre 1891

FOAMETEA IN RUSIA

Știrile despre îngrozitoarea foamete din Rusia se'nmulțesc din zi în zi și tot maĭ triste sunt veștile ce ne aduc ziarele de acolo.

Deja de câte-va sĕptămânĭ nu ne sosește din imperiul Țaruluĭ nicĭ o foaie care să nu fie plină de corespondențe de prin ținuturile lovite, ba chiar în unele din ele, după cum e de pildă *Novosti*, foametea formează o rubrică specială. Ingrozitorul flagel care acum cât-va timp nu era de cât foarte probabil a devenit un fapt îndeplinit. De și—după cum se știe—nu e rară în Rusia o recoltă rea saŭ chiar o foamete locală, totușĭ nicĭ una din cele anterioare nu se pot compara cu cea prezentă. Actuala foamete amenință să'ntreacă cu mult pe cele din trecut. Două-zecĭ de guvernăminte cu o populațiune de peste 33 milioane sunt foarte crunt lovite de recolta cea rea, pe când cele-l'alte guvernăminte aŭ și ele de suferit maĭ mult saŭ maĭ puțin din cauza urcăreĭ prețurilor pe cereale și a stagnațiuneĭ complecte a comerciuluĭ.

In maĭ multe circumscripțiunĭ (un guvernămînt se'mparte în maĭ multe circumscripțiunĭ) se mănîncă deja de pe acum în loc de pâine, fel de fel de amestecăturĭ. Acestea conțin cel mult a 5-a parte făină, iar cele-l'alte $^4/_5$ constaŭ din materiĭ ce servesc numaĭ a înșela stomacul. In loc de făină se'ntrebuințează în prima linie tărîțe, apoĭ o plantă numită *Atriplex hortensis alba* (rusește: *Lebedà*) la care țĕrănimea recurge când nu maĭ are nicĭ tărîță, ceea ce se întîmplă foarte des când recolta e rea, apoĭ maĭ multe alte plante care aŭ o valoare nutritivă și maĭ mică de cât tărîța și Atriplex și'n cele din urmă *coaja de stejar.*

Unuĭ cititor european îĭ poate părea de necrezut cum cine-va e în stare să se hrănească cu *Atriplex hortensis* saŭ cu coaje de stejar. Cu toate astea stăm în fața unuĭ fapt trist dar foarte adevĕrat și care 'șĭ găsește esplicația numaĭ în însușirea țĕranuluĭ rus de a se îndestula cu maĭ nimic. Că această însușire care s'a desvoltat la țĕranul rus sub domnia Țarismuluĭ n'a rĕmas fără influență asupra situațieĭ politice și economice a Rusieĭ, nimenĭ nu o va putea contesta. Suntem chiar înclinațĭ a crede că *Atriplex hortensis alba* însușĭ a jucat indirect, joacă actualmente și foarte probabil că va maĭ juca un mic rol în istoria Rusieĭ, dacă guvernul Țaruluĭ va maĭ continua să existe. Și într'adevĕr, dacă pe câmpiile nesfârșite ale Rusieĭ nu s'ar găsi *Atriplex hortensis* cu care țăranul ce suferă atât sub jugul despotismuluĭ, să'șĭ poată stâmpăra foamea, cine știe dacă poporul de la sate ar fi în stare să supoarte atât de des flagelul foameteĭ și dacă desperarea nu l'ar fi împins deja la rĕscoală contra despotizmuluĭ?

Cu toate acestea, nu punem numaĭ pe aceasta a noaștră observație mare preț. Numaĭ suntem de părere că istoriciĭ viitorĭ aĭ Rusieĭ vor da cu drept maĭ multă atenție influențeĭ foameteĭ care a bântuit și bântue imperiul așa de des și planteĭ *Atriplex hortensis alba* de cât activitățeĭ multor despoțĭ care dispun de avutul și de viața poporuluĭ în numele și din grația luĭ Dumnezeŭ.

Spre a'șĭ face cine-va o idee despre amesticurile de care țĕranul rus e actualminte nevoit să se servească ca hrană, cităm următoarele: S'aŭ trimis ziarelor ruseștĭ celor maĭ de seamă câte-va pâinĭ-exemplare din guvernămintele bântuite de foamete. Una din aceste foĭ se exprimă despre dênsele ast-fel: *Dacă nu ni s'ar fi spus de maĭ înainte că acești bulgărĭ negri și tarĭ ca piatra sunt pâinĭ, am fi crezut la prima vedere că ceea ce avem în mâna noastră este un fel de mineral. Nu ne putem închipui cum cine-va e'n stare să mănânce o asemene masă vîrtoasă și de un miros atât de greoiŭ și de neplăcut.*

D'aicĭ cititorul poate vedea cu drept cuvînt că deja acuma lipsa nu maĭ e mică. Suntem însă abia la începutul ierneĭ; adevĕrata iarnă, iarna cea rusească vine și cu dênsa toată prăpastiea mizerieĭ. Aceste triste perspective le cunosc țĕraniĭ foarte bine. De aceea puținiĭ dintr'înșiĭ care'șĭ maĭ pot permite luxul uneĭ hrănĭ *relativ* bune, încep să trăiască foarte economic. Așa se anunță ziaruluĭ „*Ryasanski Vjestnik*" din guvernămîntul Nijni-Novgorod cum că țĕraniĭ carĭ maĭ aŭ oare-care proviziunĭ în cereale, amestică pâinea lor cu $^2/_3$ *Atriplex hortensis* spre a ținea cât se poate de maĭ lungă vreme.

Această mĕsură preventivă se pricepe dacă se ține'n seamă că'n maĭ multe circumscripțiunĭ ale aceluiașĭ guvernămînt nu's rare tîrgurile la a căror început un pud (16 și jum. klgr.) de făină de secară costă o rublă și 70 de kopeicĭ (ca la 5 leĭ n.) iar spre sfîrșitul iarmarocului nu se poate obținea aceiașĭ făină cu nicĭ un preț, fie el cât de mare. Maĭ trebue de observat — lucru ce de altmintrelea în România se știe destul de bine—că această scumpete e într'o țară care de regulă produce și exportează colosale cantitățĭ de cereale.

Țĕranul însă nu vrea să moară de foame; el *trebue* să'șĭ procure pâine pentru sine și pentru aĭ sĕĭ. Spre a'șĭ-o procura, se vede silit a'șĭ vinde toată sărăcia pe un preț de nimic. Așa se scrie ziaruluĭ *Vjedomosti* (Nr. 275) din guvernămîntul Ssamara că caiĭ de muncă se vînd cu câte treĭ ruble (aproape 7 leĭ), vacĭ cu 6—10 ruble, oĭ cu câte o rublă și maĭ ieftin.

Revista *Europäischer Bote* din luna Octombrie scrie, că în guvernămîntul *Tambow* se vînd caĭ chiar cu câte două ruble și mânzĭ — așa de mare e lipsa — pe 50 de kopeicĭ, adică pe un franc și 25 de banĭ.

După toate acestea poate cine-va să'șĭ închipuiască cum e situația în Rusia. — Căcĭ când un țeran îșĭ vinde și ultimul cal de muncă, aceasta e o dovadă că renunță la toate și că nu nutrește nicĭ cea maĭ slabă speranță că desperata sa poziție se va ameliora. Foametea e așa de mare că și surogatele pe care le întrebuințează țeraniĭ la facerea pâineĭ aŭ devenit un obiect de negoț. *Așa ca pildă, se poate cumpĕra un mînz pentru o grămejoară de Atriplex hortensis....* „Toate acestea deja acuma — exclamă *Europäischer Bote*—ce ne maĭ așteaptă oare?"

Cu toate acestea organul liberal crede că guvernul din Petersburg se află la înălțimea misiuneĭ și datorieĭ sale. Intru cât aceasta e adevĕrat nu discutăm azĭ. Mĕsurile luate de guvernul rus pentru ușurarea foameteĭ le vom discuta maĭ de aproape într'un viitor articol. Aicĭ voim să maĭ dăm numaĭ o mică descripție a mizerieĭ.

Ar fi nevoie de o serie întreagă de articole dacă am vroi să redăm—măcar în parte—toate știrile despre foametea din Rusia. Pomenim de aceea numaĭ de două corespondențe care aruncă o îngrozitoare lumină asupra situațieĭ poporuluĭ flămând.

Din nenorocitul guvernămênt *Ssamara* se scrie ziaruluĭ rus *Vjedomosti* între altele:

„Cine mănâncă pâine făcută de tărîță se consideră ca om fericit. Partea maĭ săracă a populațiuneĭ face pâine din *Atriplex hortensis* și din *prossjanka*. In circumscripția Nikolajewsk sunt familiĭ carĭ se hrănesc esclusiv numaĭ cu varză fiartă, ceea ce produce o umflare a burteĭ și după un timp oare-care, moartea. In satul Sselesnicha s'a strangulat o vĕduvă spre a scăpa de mizerie. Ceĭ 4 copiĭ rĕmașĭ aŭ fost luațĭ de către vecinĭ. Țeraniĭ bogațĭ din acelașĭ sat care aveaŭ bucate în coșarele lor nu vroiră să 'nprumute la început nimĕnuĭ nicĭ un grăunte; când însă țĕraniĭ sĕracĭ lihnițĭ, de foame, se aruncară în genunchĭ înaintea lor, plîngând și rugându-se ca bogațiĭ satuluĭ să nu lase pe copiĭ lor să moară de foame, atuncĭ nicĭ ceĭ d'intâiŭ nu maĭ putură rezista. *Dacă e ca să murim, atuncĭ murim cu toțiĭ*, ziseră dânșiĭ.

„Săteniĭ cer în masă pașapoarte de la autoritățile comunale și fug care încotro. Nicăerĭ însă nu pot găsi de lucru din cauza stagnațiuneĭ și rătăcesc în grupurĭ din oraș în oraș și din sat în sat, bărbațĭ, femeĭ și copiĭ".

S'ar putea crede poate că situația e așa de desperată numaĭ în guvernămîntul Ssamara, care periodicește sufere de foamete și că în alte guvernăminte lipsa nu e așa de mare și de generală. Din nenorocire avem înaintea noastră o mulțime de știrĭ care amenință să ne răpească și această din urmă mângâiere. Din guvernămîntul Orenburg se comunică că în stomacul unor copiĭ morțĭ de foame s'a găsit la autopsie *lut și zdrențe (Russky Vjedomosti* Nr. 277).

Lipsa este foarte mare și ia din ce în ce proporțiunĭ și maĭ îngrijitoare, așa că nicĭ guvernul Țaruluĭ nu o maĭ poate nega.

Cititoruluĭ romîn îĭ va fi de sigur cunoscut că multe guverne nu sunt dispuse a mărturisi mizeria în care se află poporul și când o mărturisesc atuncĭ ea a ajuns culmea. Cu maĭ multă dreptate se poate zice aceasta despre guvernul despotic al Rusieĭ, despre a căruĭ măsură pentru ameliorarea situațieĭ vom vorbi într'un articol viitor.

Pentru astăzĭ vroim numaĭ să maĭ observăm că nu numaĭ timpul nefavorabil e de vină pentru nereușita recolteĭ din ěst an ci *principalmente* sistemul de exploatare ce se practică de zecimĭ de anĭ în imperiul Țaruluĭ.

Aceasta vom căuta s'o dovedim cu ajutorul unor date statistice; vom căuta să arătăm că nicĭ pentru anul viitor nu se poate aștepta la o recoltă bună. Și aceasta va avea foarte probabil ca consecință recurgerea din noŭ a guvernuluĭ la interzicerea exportuluĭ cerealelor, după cum a făcut și acum.

Evsei Ș.

INTRUNIREA DE LA HOTEL DE FRANCE

Aseară conservatoriĭ concentrațĭ și câțĭ-va catargiștĭ s'aŭ întrunit la hotel de France.

Aŭ fost două-zecĭ de senatorĭ și deputațĭ și anume D-niĭ General Manu, Al. Lahovari, Al. Catargiu, Millo senator, Filipescu N., Manu senator, Balș senator, T. Filipescu, Boldur-Voinescu, I. Epureanu, Doctor Saabner-Tuduri, G. Bogdan, I. Cogălniceanu, Mareș, Al Știrbey, D. Știrbey, N. Gherasi, Danielescu senator, Șoarec senator, Mavrodin senator, Zarifopul, I. Grădișteanu, V. Vlădoianu, Ulise Boldescu, Cuza, Borănescu senator, Lenș-Slătineanu și Paciurea senator.

Dintre concentrațĭ generalul Manu și D. Alexandru Lahovari aŭ luat cuvîntul.

Afară de D-lor aŭ maĭ vorbit D-niĭ I. Grădișteanu, Epureanu și Al. Catargiu.

Cum era de prevĕzut, ceĭ prezențĭ aŭ decretat înlăturarea D-luĭ Vernescu de la șefie, căcĭ partidul liberal-conservator, aŭ spus oratoriĭ, nu poate să aibă de cât un șef. Acest șef nu poate să fie altul de cât D. Lascar Catargiu.

Toțĭ oratoriĭ s'aŭ esprimat aproape în acelaș sens, adică accentuînd necesitatea de a stabili o unitate în partidul conservator, ca să se puie un capăt dezbinărilor și frămîntărilor de care sufere de câțĭ-va anĭ.

Toțĭ oratoriĭ aŭ fost de acord spre a constata că singurul mijloc de a ajunge la acest scop, este de a concentra direcțiunea partiduluĭ în mâinile D-luĭ Lascar Catargiu, spre a se restabili partidul lib.-conservator precum era la 1884.

S'a propus alegerea uneĭ comisiunĭ care să redacteze o moțiune prin care D. Lascar Catargiu este recunoscut de șef al partiduluĭ, și ca atare să ia președenția consiliuluĭ.

Comisiunea e compusă din D-niĭ Al. Știrbeĭ, Al. Balș, Epureanu și Al. Catargiu.

Intrunirea s'a terminat pe la orele 10 și jumătate.

*

Diseară va fi întrunirea vernescanilor la Băile Eforieĭ.

România, anunțînd această întrunire, la care poftește pe deputațiĭ și senatoriĭ din majoritate, spune că vor lua parte și miniștriĭ.

Reporter

Germaniĭ negustorĭ de sclavĭ

L'Intransigeant *primește din Berlin telegrama următoare:*

S'a anunțat o interpelare în privința unuĭ scandal noŭ, a căruĭ revelare a emoționat toată lumea parlamentară germană.

Maĭ mulțĭ exploratorĭ, întorcêndu-se din Africa, aŭ declarat că guvernul posesiunilor germane din Africa, baronul de Soden și înalțiĭ funcționarĭ de subt administrațiunea luĭ nu numaĭ că protegiază comerciul cu sclaviĭ, ba chiar eĭ fac un ast-fel de comerț.

Această știre a produs o emoțiune vie în public și impresia a fost destul de mare pentru ca Impĕratul să crează că este necesar să declare că dase ordin să se facă anchetă și ca vinovațiĭ să fie pedepsițĭ, orĭ-care ar fi eĭ.

Toate scandalurile acestea compromit clasa burgheză și contribue la întărirea socializmuluĭ german.

Poliția de moravurĭ

Nicĭ o lege nu stabilește la noĭ poliția de moravurĭ și cu drept cuvînt, căcĭ nu poliția poate îmbunătățĭ moravurile.

Cu toate aceste, D. Pake, primarul, a înființat această instituțiune și fie-care bătăuș comunal are dreptul de a aresta pe orĭ ce femee, care va fi găsită seara singură pe stradă. Deja s'aŭ întîmplat scandalurĭ, deja aŭ fost femeĭ oneste brutalizate de agențiĭ D-luĭ Pake carĭ nu se pot lăuda cu creșterea și cultura.

In numele libertățeĭ individuale, garantate prin Constituție, protestăm din toate puterile în contra instituțieĭ infame și nelegale a poliţieĭ de moravurĭ și cerem D-luĭ ministru de interne, ca să ordone încetarea acestuĭ scandal și să dea în judecată pe ceĭ carĭ și-aŭ permis să'l insceneze.

Nu poliția va aduce moralitatea în țară și maĭ puțin Pake și este cea maĭ mare insultă ce se poate aduce acesteĭ țĕrĭ, când se dă poliţieĭ comunale dreptul de a judeca dacă o femeie este morală saŭ nu.

Când prostituția vine de sus, când ea are rădăcinĭ adîncĭ în organizația de azĭ a Statuluĭ nostru, este nu numaĭ o călcare de Constituție, dar chiar o mișelie de a institui poliția de moravurĭ.

Pacea în Brazilia

BUENOS-AYRES, 13 Noembre.—Știrĭ din Brazilia zic că retragerea Președinteluĭ Fonseca a produs o satisfacere generală în provincia Rio-Grande; răscoala este considerată ca terminată; șefiĭ răsvrătițĭ concediază trupele lor; portul Rio-Grande s'a deschis.

RIO DE JANEIRO, 13 Noembre.— Un manifest al generaluluĭ Peicato restabilește starea legală a lucrurilor, anulează decretul de disolvare a congresuluĭ, ridică starea de asediŭ. Congresul este convocat pentru 18 Decembre.

Politica nemțească

Avem un Prusac pe tron. Prusac a fost când a venit în țară, Prusac a rĕmas până în ziua de astăzĭ.

A venit sărac și a găsit aci tot confortul și bunul traiŭ; în țara românească și-a umplut lăzile cu banĭ; cu toate acestea nu poate să'șĭ uite de țara în care s'a născut, în care a dus sărăcia din tinerețe.

N'am avea nimic de zis, dacă acest sentiment nu s'ar răsfrînge în rĕŭ asupra țăreĭ noastre.

Dar deprins să se uite tot spre Berlin, cu gîndul nedeslipit de *Vaterlandul* Luĭ, deprins să pună mâna la chipiŭ, când 'ĭ dă poruncă *Kaiserul*, Prusacul după tronul țăreĭ Româneștĭ uită că e Regele uneĭ țărĭ independente și constituționale, ca să asculte de ordinile ce sosesc după malul Spreeĭ și pe care le impune miniștrilor sĕĭ. Aceștia tot-d'auna supușĭ și ascultătorĭ, le execută fără să crîcnească.

Nu maĭ e un secret pentru nimenĭ că fortificațiile ce aŭ înghițit atâtea milioane și care aŭ să maĭ înghiță încă multe, aŭ fost concepute de statul major german. Ele sunt menite să slujească de avant-posturĭ armateĭ austo-germane în viitorul resbel cu Rusia.

Lucrul acesta s'a maĭ spus. Totușĭ e bine să fie reamintit cât maĭ des, ca să nu fie dat uităreĭ. Grație indiferențeĭ și trecereĭ cu vedere a Românilor, a putut să ajungă stĕpân pe țară Carol I și neamurile Luĭ de la Berlin.

Grație lipseĭ de independență și de demnitate a politicianilor, Carol I a înfeudat România la politica germană, ne-a prefăcut țara într'o provincie nemțească.

O indiscreție făcută de D-nu N. Ceaur Aslan, Duminica trecută, cu ocazia întruniriĭ de la Iașĭ în chestia Evreilor, ne arată că nu miniștriĭ și parlamentul nostru cârmuesc țara, ci poruncile Berlinuluĭ.

In Camera trecută, D. Aslan a ținut o cuvîntare pasionată în chestia evreilor, pe care 'ĭ-a zugrăvit în culorile cele maĭ negre și pe care 'ĭ-a denunțat ca pe un pericol național. In acelașĭ timp a propus alegerea uneĭ comisiĭ parlamentare, care, cu puterĭ discreționare, să facă o anchetă de Evreiĭ stabilițĭ în țară și de mijloacele lor de traiŭ. Tot această comisie avea să caute soluțiunea cea maĭ practică ce trebue dată chestieĭ evreeștĭ.

Majoritatea Camereĭ a aprobat discursul D-luĭ Aslan, căcĭ l'a încărcat de aplause; însă, când a fost vorba de alegerea comisieĭ, i-a refuzat'o.

Atuncĭ am crezut că un scrupul de prudență, o gândire serioasă a făcut pe deputațĭ să nu aleagă comisia cerută, căcĭ, prin puterile eĭ discreționare, putea să dea naștere la abuzurĭ regretabile.

Dar la întrunirea din Iașĭ D. Aslan a spus că deputațiĭ n'aŭ voit să aleagă comisia cerută de D-sa, nu pentru că era contra eĭ, ci pentru că un ministru al Regeluĭ Carol a venit și a spus că de se va vota, nu va putea face la Berlin împrumutul pentru fortificațiĭ.

Decĭ votul camereĭ de atuncĭ a fost o plecare a grumajilor înaintea Berlinuluĭ a tot puternic în țara noastră.

Suntem țară independentă, așa

ne place să spunem; am câştigat independenţa pe câmpul de onoare cu sângele vitejilor noştri, aşa ne place să ne lăudăm. Dar unde ne este independenţa, când un parlament îşi calcă pe inimă şi votcază contra convingereĭ sale, de teamă să nu supere pe bancheriĭ jidovĭ.

Iată halul în care ne-a adus politica nemţească al căruia suflet e Carol I. Cel dintâĭ bancher perciunat dupe piaţa Berlinuluĭ e temut şi poate să influenţeze voturile reprezentanţilor naţiuneĭ romîneştĭ. Bancherul dupe tron nu putea de cât să ne aserveasca bancherilor jidovĭ.

Până când această situaţiune nedemnă? Până când vom suferi această bătae de joc şi călcare a demnităţeĭ noastre naţionale? Până când va suferi ţara o asemenea umilire? Credem că a venit momentul să spunem Regeluĭ şi linguşitorilor ce 'l înconjoară:

— Până aci, nemernicilor! Opriţi-vĕ, căcĭ nu aveţĭ nicĭ un drept să supuneţĭ ţara uneĭ robiĭ nemţeştĭ, când s'a vărsat atîta sînge, s'aŭ sacrificat atîtea vieţĭ omeneştĭ, ca să scape de robia turcească.

F.

D. de Giers la Berlin

BERLIN, 13 Noembrie. — D-nu de Caprivi a făcut vizită la 11 ore D-luĭ de Giers, cu care a stat mult timp. La amiazĭ D. de Giers a primit pe secretarul de Stat Marschall.

Un prânz s'a dat la Ambasada Rusieĭ în onoarea D-luĭ de Giers; printre invitaţĭ se aflaŭ D-niĭ de Caprivi, Miquel, Marschal, membriĭ afacerilor streine şi ambasada rusească; eraŭ şi dame.

Tout àl'égout

D-luĭ Director al jurnaluluĭ **„Adevĕrul"**

In jurnalul D-voastră cu Nr. 996 din 6 Noembrie 1891 vĕ cercaţĭ a zice că propoziţiunea făcută de mine pentru aplicarea sistemuluĭ de tout à-l'égout, este un mijloc de a infecta Capitala şi făcut numaĭ în favoarea fabricantuluĭ de sifoane.

Rĕspunsul este uşor de dat şi dacă aţĭ fi citit cu atenţiune raportul pe care îl citaţĭ, precum şi proiectul de regulament ce a fost discutat în Consiliul de igienă, nu aţĭ maĭ fi avut nevoe de a agita aceste cestiunĭ.

Raportul zice: ştiinţa a stabilit deja că sistemul de tout à-l'égout este cel maĭ bun, şi că haznalele să fie suprimate peste tot. Aceasta este exact ceea ce Primăria doreşte.

Canalul trebue se aibă dimensiunĭ suficiente pentru a permite vizitele. Acestea sunt condiţiunile în carĭ ne aflăm în Bucureştĭ.

Păreţiĭ trebuesc să fie netezĭ pentru ca excrementele să nu se lipească. De asemenea aceste condiţiunĭ sunt îndeplinite de canalele din Bucureştĭ.

Pantele trebuesc să fie suficiente — în Bucureştĭ din cauza topografieĭ oraşuluĭ, ele sunt în general superioare canalelor altor oraşe.

Trebueşte o mare cantitate de apă pentru ca materiile să nu stagneze.— In canalele din Bucureştĭ, în timpiĭ ceĭ maĭ secetoşĭ, dispunem de maĭ mult de 30,000 m. c. de apă pe zi.

Canalele trebuesc ventilate pentru ca lucrătoriĭ să poată să le curețe şi lucra în ele—Regulamentul prevede acest cas, un articol zice că toate casele trebue să pue burlanele apelor de ploĭ de pe învelitorĭ în comunicaţiune cu canalul public, pentru a permite ventilaţiunea.

In ceea ce priveşte finele acestuĭ paragraf, aţĭ interpretat rĕŭ ceea ce autorul a voit să zică:

In sfîrşit congresul s'a ţinut la Londra unde se face tout à l'égout şi cu toate astea Londra nu e pe marginea măreĭ. Pot să vĕ citez în treacăt câte-va oraşe din interiorul Europeĭ unde se practică sistemul tout à l'égout: Pesta, Roma, Turin, Milan, Varşovia, Berlin, Francfort, Paris, Bruxelles, Geneva, Montpelliers, Tulusa, Carcassonne, Manchester, Breslaŭ precum şi cea maĭ mare parte din oraşele Americeĭ de Nord şi chiar de Sud.

Nu este permis a arunca materiile fecale nicĭ în gârle nicĭ în pârae—trebue a se face irigaţiune.—Foarte bine dar, pentru a face irigaţiune trebue maĭ întîĭ a face tout à l'égout. . . . .
Incepem prin a deversa materiile în canal şi irigaţiunea se va face în urmă.

Am zis, să începem prin a vĕrsa materiile în canal, căcĭ acest sistem va aduce imediat o mare înbunătăţire sistemuluĭ existent astă-zĭ şi care constă în vĕrsa în fie-care noapte în Dâmboviţă toate murdăriile a 195,000 locuitorĭ adică, un val de 100 m. c. de materie concentrate şi în fermentaţiune. Tout à l'égout are maĭ multe avantagiĭ şi anume:

Materiile sunt gonite pe gârlă încă nedescompuse adică aproape ne vătămămătoare;

Aceste materiĭ vor fi dizolvate în întregime în cursul lor subteran şi decĭ nu se maĭ pot depune în cursul apeĭ.

Locuinţele noastre vor fi scăpate de haznalele fixe şi de toate inconvenientele pe carĭ D-voastră le cunoaşteţĭ maĭ bine de cât mine.

Oraşul nu va maĭ fi cutreerat zi şi noapte de gazurile vătămătoare eşite din 35000 haznale fixe, după ce aŭ infectat o parte din locuinţele noastre.

Sub-pămêntul oraşuluĭ nu va maĭ fi otrăvit de aproape un milion m. c. de materiĭ fecale pe carĭ le păstraţĭ preţioase şi închise în pimniţe bine zidite şi cimentate.

Puţurile carĭ sunt în vecinătatea acestor haznale se ameliorează şi poate într'o zi vor fi întrebuinţate pentru bĕut fără pericol.

Am încă multe argumente, dar timpul ne permiţêndu-mĭ mĕ opresc la cele expuse.

In ceea ce priveşte modul de ventilaţiune al canalelor nu sunt numaĭ 2 modurĭ ci maĭ mult de 50 şi după mine cel maĭ practic este acela adoptat la Paris şi Berlin.

Tratarea gunoaelor menagere n'are nicĭ un raport cu tout à l'égout şi prin urmare nu este necesar a vorbi aci.

Dufour

INFORMAŢIUNI

Unul din amiciĭ noştri a primit din partea unuĭ Rus, care locueşte în Germania, o serie de articole asupra foameteĭ în Rusia şi a binevoit a ni le trimete spre publicare.

De oare-ce ele sunt foarte importante, atragem asupra lor atenţia cititorilor noştri.

—*—

Atragem atenţiunea D-lor miniştriĭ de instrucţie şi de interne asupra feluluĭ cum se ţin actele stăriĭ civile de primariĭ din comunele rurale.

Aşa ni se spune că primarul Dumitru Dulceaţă din comuna Radovanu, plasa Olteniţa, judeţul Ilfov, ţine foarte neregulat registrul stăreĭ civile. D-sa ar maĭ fi făcênd căsătoriĭ, fără ca tineriĭ să împlinească condiţiunile cerute de lege. Bine înţeles, că din toate acestea D-sa trage foloase materiale.

—*—

Alaltă-ierĭ s'a făcut cu mare ceremonie inaugurarea spitaluluĭ rural din comuna Plagineştĭ. Eraŭ de faţă D. Doctor Staur Anastasescu, inspectorul spitalelor, subprefectul local, D. C. Plaino, D-na Ema Plaino şi primariĭ din maĭ multe comune, cum şi un însemnat numĕr de săteni. — Aŭ ţinut discursurĭ D-niĭ Staur-Anastasescu şi sub-prefectul local.

Spitalul conţine 30 de paturĭ.

—*—

Ministrul instrucţiuneĭ publice şi al cultelor primeşte audienţe odată pe sĕptămână, joia de la orele 9 şi jumĕtate dimineaţa până la 12.

—*—

D. judecător de instrucţie Zamfirescu va face astă-zĭ la cimitirul Belu desgroparea cadavruluĭ unuĭ negustor anume Ştefănescu care se presupune că ar fi fost otrăvit.

—*—

Duminecă 17 Noembre curent orele 3 p. m., se va trage loteria Albaneză în hotel Dacia, unde s'a închiriat un salon anume pentru acest scop.

—*—

In vitrina magasinuluĭ Gebauer din calea Victorieĭ sunt expuse de câte-va zile două mărgăritare artistice.

Acestea sunt două tablourĭ micĭ ca dimensiune, marĭ ca valoare artistică şi reprezintă unul nişte trandafirĭ, cel-l'alt o scenă Pompadour.

Ambele sunt datorite unuĭ gingaş penel ascuns sub pseudonimul *Lagys*, care acoperă unul din numele scumpe moldovenilor.

—*—

Un transport de două-spre-zece vagoane a sosit noueĭ direcţiunĭ a tranvaiuluĭ.

Peste cât-va timp aceste tramvaiurĭ vor fi puse în circulaţie îmbunătăţindu-se foarte mult serviciul acesta care lăsa de dorit.

—*—

Din Paris ni se comunică că tînĕrul Romulus P. Voinescu, licenţiat în drept de la facultatea juridică din Bucureştĭ, a susţinut cu succes examenul de licenţă şi înaintea facultăţeĭ de drept din Capitala republiceĭ franceze.

D. R. P. Voinescu va rĕmâne la Paris spre a'şĭ lua şi doctoratul în drept.

—*—

Am anunţat deja că în tipografia D-luĭ Socec se tipăreşte o revistă nouă *Lumea ilustrată*.

Astăzĭ suntem în mĕsură a da maĭ multe amănunte asupra eĭ, de oare-ce am vĕzut cuperta şi coalele 1 şi 2 ale revisteĭ. Dacă vom da părerea noastră, că România n'a produs încă o ast-fel de publicaţiune splendidă, vom fi spus prea puţin, căcĭ nicĭ în strĕinătate nu vom găsi de cât foarte puţine publicaţiunĭ atât de perfecte.

Editorul *Lumeĭ ilustrate*, D. Hertz, a găsit mijlocul de a crea şi la noĭ o publicaţiune superioară şi n'a cruţat nicĭ osteneala, nicĭ cheltuelile.

Dacă privim numaĭ coperta, vedem tot ce va însemna revista. Coperta ne reprezintă pe o zeiţă scriindu'şĭ gândurile. In faţa eĭ, se ridică palatul Ateneuluĭ român; în dosu-ĭ biserica Curtea de Argeş, de desubtul eĭ, arta şi literatura reprezentate prin embleme.

In coalele 1 şi 2, găsim ilustraţiunile: *Fatma, La piano, Psyche*, iubita luĭ Eros, etc.

Ca romane, revista *Lumea ilustrată* publică pe *Napoleon III*. In acesta e foarte interesantă situaţia luĭ Bismarck faţă cu Thiers; apoĭ o poezie de Coşbuc *Fatma*, cu o ilustraţie frumoasă; una de Ion N. Roman: *Noembrie*, care ca formă, este unică în poezia noastră modernă.

Credem că numĕrul 1 va apare foarte curênd, aşa că vom putea curênd felicita pe D. Hertz.

—*—

Un mare scandal a provocat aseară în strada Cîmpineanu, comisarul comunal Rădulescu Topologeanu care s'a apucat să bată cu biciu pe un conductor de tramway sub cuvênt că el a lovit brişca în care se afla acest agent; conductorul însă a tras o lecţie acestuĭ arogant funcţionar, că o va ţine minte toată viaţa. Iată ce fel de slujbaşĭ aĭ D-le Pache.

Viitorul armateĭ germane

BERLIN, 13 Noembre.— Ziarele de seara anunţă că Impăratul ar fi zis ieri recruţilor cu ocazia prestăriĭ jurămîntuluĭ: „Sper că veţĭ avea ocazia de a proba bravura şi curagiul vostru numaĭ în pace."

Gazeta de Voss adaogă că Impăratul ar fi zis de asemenea recruţilor că lupte interne foarte grave îĭ aşteaptă.

JEAN ALESSON

SOMNUL

Doamna Poulichon se'nebuneşte după peşte. Insă se'nebuneşte şi după bărbatul sĕŭ. Chiar îĭ face cinstea să'l teamă. Băcănesele sunt foarte zuliare.

In seara aceea se certă cu dînsul fiind-că fusese el anul trecut la Paris ca să vază pe prietenul Dardanell, flăcăŭ bătrîn, un vechiŭ ştrengar care se făcuse apoĭ pescar cu undiţa.

Poulichon era foarte măgulit că nevastă-sa îl zulipsea, însă tăgăduia orĭ ce îĭ imputa ea. Era s'o încredinţeze când iacă vine un om de la gară cu o ladă mică ce sosea din Paris, port plătit, dar fără nume citeţ de expeditor.

Portul fiind plătit, lada fu primită bucuros şi deschisă. Inăuntru o pătură şi în pătură ceva.

Grozăvie!

Acel ceva are un nume, însă numele acesta deşi medical, e respingĕtor. Să ne silim însă să vĕ facem să pricepeţĭ. Inchipuiţi-vĕ o figură omenească, înţepenită înainte de a fi trăit.

— Eram sigură! m'aĭ înşelat! strigă D-na Poulichon. Iacă proba şi pedeapsa. Am s'o cunosc eŭ pe ticăloasa care 'mi-a luat ce iubesc eŭ... Alerg la comisar.

Comisarul, vesel că'ĭ picase în mână o pricină se puse pe lucru.

Se trimese la Paris comisiunĭ rogatoriĭ.

Ancheta descoperi că:

Lada fusese trimisă de un încărcător din strada Lantara din ordinul unuĭ domn Dardanell, care şade tot strada aceia. Lucrătorul care făcuse lada, fu arestat, însă pe Dardanel nu'l putură aresta fiind-că lipsea din Paris fiind dus la pescuit. Comisarul parizian întrebă pe portăreasa acestuĭ din urmă:

— Ce aĭ de spus despre D-l Dardanell?

— Că este un om cum se cade.

— Se zice că slujnica luĭ e frumoasă, se spun multe lucrurĭ despre ea.

— Nu ştiŭ nimic.

— S'a întâmplat la dînsul, saŭ în casă, zilele acestea o naştere saŭ aşa ceva?

— Nu, domnule comisar. A! ba da!

— Te-aĭ roşit.

— Eŭ am avut o..... am făcut o.... încă nicĭ nu mi-a trecut bine.

— Se zice că D-ta staĭ foarte bine cu Dardanell.

— Da.

— Nu mĕ pricepĭ. Dardanell îţĭ face curte când bărbatul D-tale nu'ĭ acasă.

— Nu'ĭ adevĕrat! D-l Dardanell e un om prea cum se cade, mĕ salută tot-d'a-una când trece pe la uşa mea; este îndatoritor, el mi-a dat o plapămă ca să'mĭ înfăşor... copilul.

— Şi pe copilul D-tale l'aĭ expediat în provincie?

— Nu'ĭ adevĕrat!

— Mamă, ce ţi-aĭ făcut copilul?

— A fost îngropat, ştiĭ bine.

— In ce zi?

— Miercurĭ.

— Am să mĕ duc să mĕ încredinţez; până atuncĭ, te arestez.

— Imĭ pierd slujba, D-le comisar. Am încă de ierĭ pe masă la mine o scrisoare foarte grabnică pentru un chiriaş.

— Aĭ avut destulă vreme ca să 'ĭ-o daĭ.

— Nu l'am vĕzut trecênd; şade în catul al treilea; noĭ ducem scrisorile tot-d'a-una numaĭ în catul întâiŭ.

Comisarul informă parchetul şi acesta porunci să se desgroape copilul.

A treia zi, comisarul, substitutul, judecătorul de instrucţie, supleantul, grefierul, doctorul, agenţiĭ, înconjuraŭ groapa comună.

Se desgropă numĕrul 99919 şi'l deschiseră: desfăcură o pătură şi în pătură găsiră un somn frumos încă bun de mîncat. Pe o cartă de vizită aproape putrezită din pricina apeĭ, se putea citi:

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

H DE SAINT GEORGES

(4)

Cartea Fericireĭ

— Nu, nu, un jurămînt este tot-d'a-una sacru; D-zeŭ l'a primit în acel moment solemnel.

— D-zeŭ l'a respins, replică Léonce cu o repede mişcare. Acel bun preot al satuluĭ care n'a părăsit căpătâiul meŭ în timpul lungilor mele suferinţe.... este călăuza voastră, Mari consultă'l; am cea maĭ mare credinţă în el, primesc viitorul pe care bunătatea sa mi'l va face.

— Dacă o voeştĭ, zise cu tristeţă contesa, mâine el va şti totul.

Ziua următoare, Léonce primi tremurând câte-va liniĭ de la Mari.

Aceia ce citi era soarta sa. De zece orĭ citi fatalul bilet, şi de zece orĭ un nor des îĭ împainginâ ochiĭ, în fine el citi:

„Mĕ supun, Léonce, pentru că îndoinţa 'mĭ este permisă încă.... Iată condiţiunile mele la această ispită, şi în numele a tot ce aveţĭ maĭ scump în lume, te rog cu umilinţă de a primi. M'am decis şi te rog să nu cauţĭ a mĕ combate, dacă nenorocirea noastră 'ĭ este cauza.... ascultă-mĕ, fugĭ de mine, caută a nu mĕ maĭ vedea, de milă, Léonce, nu'mĭ refuza aceia ce cer... Mâine, către apusul soareluĭ, mĕ voiŭ duce singură la biserica din Saint-Yrieix, în altarul eĭ mi sunt adunate toate actele vieţeĭ mele, ale botezuluĭ, ale mariagiuluĭ meŭ,..... tristă ceremonie care urmă moartea prea buneĭ mele mame. Tot la acel altar am cerut ceruluĭ ca să lumineze inima şi conştiinţa mea. Dacă el 'mĭ va inspira gândirea ca să fiŭ a ta, voiŭ părăsi biserica luând cu mine acea carte a fericireĭ, unde vot aţĭ zugrăvit imaginea prea scumpeĭ mele protectoare. Dar dacă în arzătoarea mea rugăciune, mi se va părea că voinţa cerească respinge promisiunile mele date luĭ D-zeŭ, şi dacă în pioasa mea meditaţiune unirea noastră nu va părea încă ca o crimă...... această carte pe care voĭ lăsa o în părăsire pe rugătorul meŭ va fi semnalul separaţiuneĭ noastre şi legănatul eternelor noastre adiurĭ! Léonce, fratele meŭ, voĭ, aşa de bun, aşa de nobil, aşa de generos pentru Mari, împlineşte cererea sa, şi dacă cunoştĭ că inima sa este încă sub influenţa scrupuloaselor ideĭ ale acestuĭ sfînt devotament, şi cu care care afecţiune pentru voĭ şi aicĭ ea are trebuinţă a se supune!"

Leonce înţelese că nimic nu poate clătina voinţa acestuĭ suflet religios până la fanatism.

Consimţi la tot.

In ziua urmĕtoare Angelus începu să sune cu apropierea sereĭ, ca şi la începutul acesteĭ istoriĭ, o zugrăveală de doliu părea că se rĕspândeşte pe coastele Saint-Yrieix, saŭ maĭ bine zis o pânză funebră împresura această vedere măreaţă; o ceaţă deasă se lăsa impetuos în coloane subţirĭ peste umezile livezĭ ale văilor, jucându-se în aer ca nişte umbre lăsate în voia lor.

Apoĭ din sînul acesteĭ ceţĭ, eşa încetişor o tînĕră femee, palidă şi dusă pe gândurĭ, şi c'un voal des lăsat pe ochĭ.

Inainta uşor pe singurateca potecă care conducea la biserică. Tot mersul sĕŭ era leger. In aleea parculuĭ un tînĕr care era maĭ înaintat în mers şi îndreptat tot în direcţiunea bisericeĭ, se opri îndată ce zări pe contesa. Tot sângele i se lăsă la inimă. Maria intră, Léonce o urmă.... şi pe când traversa poarta intrăreĭ cea gotică..... o femee cerşetoare 'l opri întinzând mâna c'un aer rugător. Léonce îĭ dete o piesă de aur şi făcu câţĭ va paşĭ spre a se depărta, dar se întoarse iarăşĭ către femee: „Bună mamă, zise el cu o vie emoţiune, roagă-te luĭ Dumnezeŭ a-mĭ acorda aceia ce doresc maĭ mult în lumea asta. „Atuncĭ treĭ vocĭ rugătoare se ridicară către cer!

Contesa se ruga îngenuchiată aproape de altar imobilă ca o statue de marmoră aşezată pe un mormânt. Léonce ascuns înapoia unuĭ stâlp al biseriseĭ, cu ochiĭ fixaţĭ pe Maria, articula cu mare anevoinţă şi distras o rugăciune.

La uşa din afară a biseriseĭ cerşetoarea se ruga şi ea luĭ Dumnezeŭ pentru binefăcătorul sĕŭ care'ĭ asigurase pâinea pentru câte-va zile.

O oră trecu ast-fel.

Câte-va esclamaţiunĭ dureroase turburară tăcerea acesteĭ scene de rugăciune. Umbra înconjurase bătrânul templu, prin uşa întredeschisă ultima rază a zileĭ se proectă în partea biseriseĭ de la uşa principală şi până la partea de sus a balconuluĭ care era destinată pentru chor şi se stinse în jurul conteseĭ întocmaĭ ca o palidă auroră a uneĭ sfinte martire. Tot de odată ea se ridică încet. Léonce se turbură. Pioasa femee îngenuche din noŭ Indreptă privirile către Christ din altar. Işĭ rezimă mâna pe frunte pentru a potoli svâcniturile. Un suspin înăbuşit îĭ scăpă din piept. Se ridică în sus şi părăsi biserica.

Léonce îşĭ aruncă ochiĭ pe rugătoriu Conteseĭ. Cartea fericireĭ o uitase aci.

Un fer ascuţit 'ĭ trecu prin inimă. Se simţi că moare! Maria trecuse poarta biseriseĭ, Léonce imobil de durere, nu maĭ aşteptă maĭ mult, ci 'şĭ iuţi paşiĭ pe când cerşetoarea alerga după ea zicênd:

— Doamnă! Doamnă! Cartea fericireĭ D-voastră pe care aţĭ uitat-o?

— Ah! strigă Contesa, apucând repede cartea pe care i-o presenta buna femee, întinzînd mâna juneluĭ care era la spatele eĭ şi căreia îĭ dedese cartea ca să o dea conteseĭ 'ĭ zise: Leonce! amicul meŭ! soţul meŭ! soţul meŭ!.. D-zeŭ însuşĭ este care a voit!

D. Florian

Dardanell, strada Lantara

Judele de instrucţie zise:

— Domnilor, afacerea se complică: o simplă substituire, nu se poate admite, din potrivă este o suprimare. Bine-voiască ministerul public să meargă înainte cu urmăririle.

— Unde este lucrătorul care a făcut lada şi a trimis'o? zise substitutul.

— Arestat, rĕspunse judele de instrucţie!

— Camionerul?

— Arestat.

— Funcţionarul de la drumul de fier?

— Arestat.

— Portăreasa?

— Arestată.

— Individul Dardanell.

— Urmărit.

— Ciocliĭ?

— Citaţĭ la cabinet.

Abia se 'ntoarse judele la palatul de justiţie şi i se aduse Dardanell care fusese prins pe malurile gîrleĭ Oise.

Judele'ĭ zise:

— Eştĭ acuzat că aĭ trimis un copil unuĭ domn Poulichon, băcan în Montdouville. Ce aĭ să spuĭ?

— Poulichon îmĭ e prietin; e adevĕrat că i-am trimis ceva care trebue să fi făcut mare plăcere neveste sale.

— Ce?

— Un somn foarte frumos pe care l'am prins eŭ singur din Oise; este singurul somn pe care l'am prins în viaţa mea.

— Şi a sosit un cadavru.

— Vezĭ bine! îndată ce'l scoţĭ din apă, moare!

— Cum aĭ trimis.... somnul D-tale?

— Lâna ţine ghiaţa; aşa, eŭ am rupt în două o pătură veche de voiaj, cu pete ca ale tigruluĭ pe ea, şi într'o bucată din astea am învelit peştele.

— Apoĭ!

— Apoĭ, am însărcinat pe omul meŭ ca să facă o ladă şi s'o expedieze cu vitesa mare.

— Omul a venit acasă la D-ta?

— Da şi nu. Dejunam în oraş, întîrziasem, am pus pachetul în odaia portăreseĭ şi i-am spus că o să vie un om ca să 'l ia. El a venit, eŭ i-am plătit a doua zi şi iac'aşa e istoria.

— Prietinul D-tale Poulichon ţi a scris că l'a primit?

— Nu încă.

— Pricep. Şi D-ta tăgădueştĭ că aĭ trimis... un copil.

— Domnul judecător vrea să rîdă... Eĭ bine! dacă 'mĭ daĭ voe, scumpul meŭ magistrat, să 'ţĭ spun o istorie.

— Lasă glumele, Domnule; vinovat orĭ nevinovat, să ştiĭ că afacerea D-tale a avut efecte rele: D-na Poulichon atribuind bărbatuluĭ sĕŭ paternitatea copiluluĭ care zicĭ D-ta că era somn, a părăsit băcănia conjugală şi bărbatul, de disperare s'a spînzurat; a fost scăpat la timp, e adevĕrat, însă este spionat. In faţa unor fapte aşa de grave, sunt silit să te arestez.

Magistratul porunci să fie aduşĭ ciocliĭ.

— Spuneţĭ cum s'a făcut ridicarea...

— Portăreasa, muma copiluluĭ, era încă bolnavă, ne-a strigat din patul unde era culcată: „*Este* pe fotoliŭ, înfăşurat într'o pătură cu pete ca de tigru". Tocmaĭ aşa era, l'am luat şi l'am pus în cosciugul pe care 'l aduseserăm, pe urmă am pornit, urmaţĭ numaĭ de un lampist, prietin cu portarul.

Lampistul fu chemat a doua zi la cabinet.

— Pachetul de lînă în care era înfăşurat copilul, zise lampistul, era pe fotoliŭ, dar ca să pot să şez, l'am luat şi l'am pus pe masă cu mult respect; am vorbit puţin cu portăreasa, pe urmă m'am dus să 'mĭ iaŭ altă haină ca să mĕ duc până la cimitir.

—N'aĭ vĕzut pe d. Dardanell?

—Ba da; pe când plecam eŭ, el intra foarte grăbit; a pus pe fotoliŭ un pachet spuind că o să vie camionerul să 'l iee.

Camionerul, chemat şi el la cabinetul judeluĭ, spuse:

— Am luat pachetul de pe masă, cum îmĭ zisese portăreasa şi am plecat în galop.

— N'a fost de cât o încurcătură, zise judele dând ordin să fie toţĭ liberaţĭ.

Insă...

Camionerul, bănuit că e zăpăcit, fu gonit de stĕpînul sĕŭ; ciocliĭ aŭ fost goniţĭ pentru negligenţă în serviciŭ; portăreasa a fost înlocuită; Dardanell, furios că a pierdut singurul somn pe care 'l prinsese în viaţa luĭ, s'a certat cu Poulichon.

D-na Poulichon s'a înpăcat cu bărbatul sĕŭ şi aŭ deschis iar băcănia; însă muşterii s'aŭ risipit şi falimentul le bate la uşe.

Spartali.

ULTIME INFORMAŢII

Alaltăierĭ la Viena s'a ţinut o întrunire a comisiuneĭ de experţĭ, numită pentru a cerceta cauza scumpeteĭ cărneĭ în Capitala Austrieĭ.

Toţĭ experţiĭ s'aŭ rostit pentru deschiderea graniţeĭ austriace vitelor române, ceea ce ar aduce îndată o scădere de zece creiţarĭ la kilogramul de carne în Viena.

—✠—

Operaţiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 13 Noembre 1891.

Grâŭ de 57 jum libre 14.75, grâŭ de 58 libre 14.75, grâŭ de 52 jum. libre 13.15, grâŭ de 58 jum, libre 15.95, grâŭ de 59 lib. 15.50, grâŭ de 59 ş'un sfert libre 15.80; grâŭ de 55 ş'un sfert libre 14.20. porumb vechiŭ de 58 jum. libre 10.90, cincuant de 62 libre 11.40, por. noŭ de 57 jum. libre 9.50; fasole suta kilo 16.85; por. noŭ de 56 libre 9; orz de 48 jum. libre 9.25; grâŭ de 54¾ lb. 13.05, grâŭ de 55¾ libre 14.

Cerealele sosite pe uscat: Grâŭ 15300 hect. Porumb 9200 hct. Orz 5000 hect. Ovĕz 1600 hect.

—✠—

Astă-zĭ se judecă de către tribunalul de Ilfov, procesul fostuluĭ funcţionar al ministeruluĭ de finance, Perticari, care a excrocat un bon de 5,000 leĭ al unuĭ evreŭ.

—✠—

Aflăm cu plăcere logodna D-luĭ Leonida Negrescu, arhitect şi şeful serviciuluĭ tehnic la ministerul cultelor, cu gentila D-ră Henriette Horustein, fiica D-luĭ Herman Hornştein, unul din şefiĭ vecheĭ case de bancă „Marcus J. Hornştein &fiĭ" din Capitală şi censor al societăţeĭ de asigurare *Naţionala.*

—✠—

Listele electorale ale camereĭ de comerţ vor fi afişate mâine la Primăria Capitaleĭ, la prefectura de Ilfov, la camera de comerţ, conform legeĭ, cum şi în Olteniţa.

—✠—

Anunţăm cu plăcere deosebită căsătoria civilă a D-luĭ Gheorghe I. Chernbach—în literatură Gheorghe din Moldova — cu D-ra Ana Conta, sora regretatuluĭ Vasile Conta.

Căsătoria civilă se va face la Iaşĭ Duminecă 17 curent.

Căsătorie religioasă nu va fi.

Felicitările noastre călduroase.

—✠—

Anunţăm cu vie părere de rĕŭ încetarea din viaţă a profesoruluĭ I. M. Dospinescu din Roman, fost mult timp în Iaşĭ.

Decedatul lasă în urma sa o familie numeroasă.

Condoleanţele noastre.

—✠—

A apărut dicţionarul geografic al judeţuluĭ Roman, de Petru Condrea, revisor şcolar, carte premiată de societatea geografică română cu premiul Dem. A Sturza. D. revizor Condrea este şi autorul dicţionaruluĭ geografic al judeţuluĭ Tutova.

—✠—

D. Poni ministru cultelor şi instrucţiuneĭ publice a depus la înmormîntarea regretatuluĭ Dr. Sergiu, o frumoasă coroană de frunze de ştejar şi oliv, cu centură albă, acea coroană a fost comandată în magazinul de mode al D-neĭ Eugenia Beslegeanu-Briol de la hotel Manu. Cu această ocaziune D. Ministru a făcut ofrandă Societăţeĭ pentru îmbrăcămintea copiilor săracĭ suma de 300 leĭ.

—✠—

Tribunalul Iaşĭ secţia întâia şi-a dat hotărârea în procesul milionarilor.

Se respinge ca nedovedită acţiunea întrodusă de principele Grig. M. Sturza şi condamnă pe reclamant să plătească daune în suma de 10000 leĭ pârâtuluĭ principe Dimitrie M. Sturza şi 10000 leĭ pârâteĭ principesa Maria Gortciacov. Respinge ca nesusţinute cererile reconvenţionale ale părinţilor.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 13 Noembre. — O telegramă din Peking anunţă că rĕscoala uneltită de societăţĭ secrete a isbucnit în arondismentul Gehol în Mongolia orientală; un preot belgian şi maĭ mulţĭ creştinĭ aŭ fost masacraţĭ. Guvernul a ordonat trimiterea tutulor puterilor disponibile a autorităţilor arondismentuluĭ, carĭ aŭ fost prinse pe neaşteptate.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(33)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristinei

XIX

De multe orĭ întrebase fata pe tatăl sĕŭ care era pricina lipseĭ acesteia aşa de îndelungată a luĭ Filip şi tot d'atâtea orĭ contele o rugase foarte rĕstit ca să 'l lase în pace şi să nu se amestece în lucrurĭ carĭ n'o priveaŭ.

Tereza, ca s'o liniştească, inventase o istorie de ceartă pentru un nimic.

— Vezĭ tu, Madeleno, îĭ zise ea într'o zi când fata stăruia cu lacrimĭ în voce — vezĭ tu, certurile astea nu sînt nimic, însă fratele tĕŭ este flăcăŭ mare şi tatăl tĕŭ a crezut că poate să 'l ocărască pentru un fleac ca pe când era de zece anĭ.

Filip s'a înbufnat şi a plecat.

— Iaca asta 'ĭ! Ştiŭ că a plecat, ştiŭ că mâine se înplinesc patru lunĭ de când nu l'am vĕzut.

Dar pentru ce nu scrie?

Pentru ce mĕ ceartă tata orĭ când îl întreb dacă a primit vreo scrisoare de la el?

Sînt îngrijată.....

Vĕd că mi se ascunde ceva...

— Ba nu, draga mea, poţĭ să fiĭ liniştită despre asta.

Filip nu scrie fiindcă face pe supĕratul; tatăl tĕŭ nu vrea să zică nimic, însă turbează de necaz că vede pe fiul sĕŭ aşa de încăpăţânat.

Şi aşa o să meargă până se va hotărî într'o zi Filip ca să alerge în braţele noastre.

— Unde poate să fie el dus?

— Maĭ întrebĭ? Poate că s'o fi suit în Yaht înpreună cu logodnicul tĕŭ şi s'or fi plimbând prin vreo ţară unde nu'ĭ nicĭ zăpadă nicĭ frig.

Madelena dete din cap.

— Eŭ ţiŭ la ce am zis. Mi se ascunde ceva. Nicĭ chiar Paul nu 'mĭ scrie. Trebue să fie o pricină.

Tu îmĭ spuĭ câte şi maĭ câte ca să mĕ linişteştĭ, însă eŭ sînt tot îngrijată şi am să fiŭ până se va întoarce Filip.

Dacă n'aĭ fi tu, aş muri de urît!

Tata e posomorît şi tace mereŭ.... s'a făcut rĕŭ.

Dimineaţa când mĕ duc să 'l sărut, abia mĕ sărută pe pĕr şi nu zice nicĭ o vorbă, şi aşa merge toată ziulica.

Pe când maĭ nainte tata era aşa de bun.... mĕ rĕsfăţa.

La masă nu maĭ vorbim, din potrivă se vede o grabă ca să mîncăm iute, iute, peurmă fie care ne ducem în camera noastră.

Noroc că mistress Howard e bună cu mine, altfel mi s'ar urî de tot.

Numaĭ cu tine şi cu tatăl tĕŭ am şi eŭ câteva ceasurĭ bune, când şedem în sofrageria asta caldă.

— Peurmă tata povesteşte aşa de bine campaniile luĭ din Africa, aventurile luĭ în bivuac şi istoriile luĭ cu şerpiĭ... ştiĭ cu boa.... zise Tereza rîzênd, fiindcă voia să înveselească pe prietina sa.

La Madelena impresiunile eraŭ viĭ însă ţineaŭ puţin.

Trecea fără tranziţie de la rîs la plâns, ca un copil.

Iĭ plăcea cu deosebire să audă pe Burgand povestind campaniile luĭ unde i se întîmplaseră lucrurĭ aşa de ciudate.

Aşa că bietul om era pus deseorĭ la contribuţie şi fiecare anecdotă fusese spusă de o sută de orĭ.

Insă cea maĭ frumoasă era aceea cu boa.

Cum venea vorba despre boa Madelena începea să rîdă.

— A da!... boa... zise fata pufnind de rîs. Il aud tot dauna pe tata Burgand.

Va să zică era în lagăr, aproape de Bougie un şarpe sfînt care mînca oile, câiniĭ.....

Atuncĭ înt'o zi căpitanul ne zise: La dracu! trebue să omorîm şarpele ăla. ...

Atuncĭ am luat o mîrţoagă de măgar care nu maĭ avea pĕr pe el, care era orb şi care abia se ţinea pe picioare ed bĕtrîn ce era. Atuncĭ l'am legat cu un ştreang şi l'am dus în marginea prăpăstieĭ unde se pitea şarpele şi l'am lăsat acolo.

Noĭ steteam şase oamenĭ şi cu brigadierul cu puştile încărcate şi aşteptam pe şarpe. Peste o jumĕtate de ceas îĭ zărirăm capul.

Se tîra, dobitocul draculuĭ, şi se uita la ministru (ministru era măgarul) cu un aer care însemna par'că:

Staĭ tu, cumetre, că te îngrijesc eŭ azĭ!

Şi era lung al draculuĭ, poate să fi fost de doăzecĭ de metre.

Şi ce să vezĭ d-ta pe şarpe? numaĭ iacă'l că începe să se încolăcească, să se încolăcească tot maĭ vîrtos pe măgar. A! bietu ministru, iute, iute a fost năbuşit.

Şi ce credeţĭ c'a făcut atuncĭ lacomul meŭ?

A început să se descolăcească. Măgarul era lungit jos. Incepu să se tîrască până la cap şi începu să 'l înghiţă închizênd ochiĭ.

Atuncĭ noĭ toţĭ am pus puşca la ochĭ, şi când a zis brigadierul *foc!*, noĭ, pan! şi hop! şarpele plesnise.

Şi cum rĕmăsese el atîrnat de ministru, noĭ am tras de fringie şi l'am scos din groapă.

Şi l'am dus în lagăr în triumf şi în seara aceea căpitanul ne-a dat porţie îndoită de vin şi de absent.

Insă o dată era o scorpie.....

— Eĭ! destul! zise Tereza rîzênd. Eştĭ în stare să facĭ ca tata, să nu maĭ isprăveştĭ.... şi ştiĭ tu, ştiŭ pe din afară toate istoriile luĭ.

— Nu le ştiĭ tu maĭ bine ca mine.

Insfîrşit, toate astea nu 'mĭ spun mie ce s'a făcut Filip!.... şi rĕutăciosul de Paul.... poate că nu mĕ maĭ iubeşte...

Şi copila începu să plângă.

Tereza o luă în braţe, o puse pe genuchĭ şi o legănă.

— Nu plânge, drăguţa mea, şi nu maĭ vorbi prostiĭ.... Paul să nu te maĭ iubească!.... Te adoră!

Madelena zîmbi.

— Adevĕrat? zise ea.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşi, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vaslui, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane.— Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI.

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.